

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Írásbeli kérdés!

Dr. Kövér László úr
az Országgyűlés elnöke részére

Irományszám: K/12040

Érkezett: 2016. SZEPT. 12.

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló tv. 42. § (8) alapján bejelentem, hogy írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak**

„Milyen szag lehet a Fidesz frakcióban és a kormányüléseken?”

címmel.

Tisztelt Miniszter úr!

Egy hír szerint:

„A budapesti Korrupciókutató Központ matematikai elemzése szerint feltételezhető, hogy ez nem egy kirívó eset, és az EU által támogatott közbeszerzéseknél gyakran előfordulhat akár tízszeres túlárazás is.

A központ két munkatársa egy, a csalások felderítésében jól ismert módszerrel vizsgálta meg a hazai EU-támogatott közbeszerzések árazását: nem a konkrét árakat nézték, csak az első számjegyet. Míg ugyanis a konkrét árakból szinte nagyobb tételben szinte megoldhatatlan feladat egyesével kiolvasni, hogy csalás történt-e, és ha igen, mekkora, addig a számjegyek vizsgálata relatíve egyszerű módon ad megbízható képet arról, hogy mekkora visszaélések mehetnek.

Arról van ugyanis szó, hogy a "normális", természetes módon kialakult piaci árak matematikailag egy úgynevezett Benford-eloszlást követnek. Ezzel szemben a nem piaci körülmények között kialakult, elferdített árazás esetén a számjegyek nem természetes módon oszlanak el, hanem valamiféle defektet mutatnak. Ez árulkodik arról, hogy csalás van a dolog mögött.

A kutatók nem kevesebb mint 127 ezer szerződés árazását nézték meg a 2009 és 2015 közötti időszakból. Az elemzésből pedig kiderült, hogy az első számjegyek eloszlása nem természetes, hanem defektes: nagyon sok volt az 1-es és a 2-es számjegy, de nagyon kevés a 2, a 4, az 5, és a 6. Ez pedig csak úgy lehet, ha

- a piaci áron 30, 40, 50, 60 milliós projekteket 100-299 milliós árra árazták be és a közbeszerzések során így kötöttek szerződést,
- vagy az egyébként piaci áron 300, 400, 500, 600 milliós projektek 1,0-2,99 milliárdos árra lettek beárazva, stb.
- Ennek megfelelően, ha egy piaci áron 30 milliós projektet áraztak be 299 millióra, akkor közel tízszeres, ha egy 60 milliósot 100 millióra, akkor 1,7-szeres túlárazásról van szó.

Tehát a matematikai kutatás szerint bőven fordultak elő akár tízszeres visszaélések is az uniós pénzek felhasználásában, Voldemort nagyúr lenyúlása pedig relative elterjedtnek számíthat Magyarországon. Az ellentettje, a szisztematikus alulárzás-életszerűtlen, de nem is lenne fenntartható, hogy mondjuk valójában 5-600 milliós munkákat rendre inkább 100-299 millióért csináljanak meg Magyarországon a folyton súlyosan félrekalkuláló vállalatok.”

Lehet, hogy könnyebb lesz megválaszolni a kérdést, mint a 2015-ös strasbourgi Orbán beszédéből megállapítani, hogy miért kell a volt gyarmattartó országoknak másként viszonyulni a bevándorlás kérdéséhez. *(Ha jól tudom 1902 és 1918 között a kínai Tiencsin városban egy apró kerület az Osztrák–Magyar Monarchia tulajdonában volt. A hivatalosan koncessziós zónának nevezett negyed elméletileg a Kína és Monarchia közötti gazdasági kapcsolatokat volt hivatott fellendíteni.)*

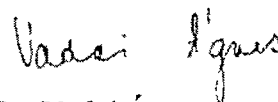
A fentiek miatt következő kérdéssel fordulok a Miniszter Úrhoz:

1. Vizsgálták a 2007-2013 programozási időszakban az EU által támogatott beruházások esetében **közbeszerzéseknél** túlárazást?
2. Vizsgálják a 2014-2020 programozási időszakban az EU által támogatott beruházások esetében **közbeszerzéseknél** túlárazást?
3. Vizsgálják-e az **ÉNGY**-tégeket, hogy nincs-e benne túlárazott tétel?

Mivel a válasz nem érinti a 2002 - 2010. év közötti kormányok tevékenységét, azok megemléztetését kérem, mellőzze a válaszában!

Budapest, 2016. szeptember 12.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció